

Рекомендації

до вивчення навчального курсу “Публічна історія”

Навчальна дисципліна викладається для студентів I курсу магістерської програми (спеціальність: 014 Середня освіта) в другому семестрі обсягом 90 годин (**3 кредити**), з них 30 годин – лекційні, 60 годин – самостійна робота. Курс закінчується заліком.

Мета курсу: познайомити студентів із змістом відносно нового в історіографії та професійній діяльності напряму – публічна історія, присвяченого “побутуванню” історії в публічній сфері.

Система контролю знань та умови складання іспиту: Оцінювання успішності студентів здійснюється на основі модульно-рейтингової системи за шкалою від 0 до 100 балів. Рейтингова оцінка знань студентів з курсу визначається за сумою балів, набраних студентами за підсумком роботи в семестрі.

Лекції: Передбачають проблемно-тематичний виклад навчального матеріалу.

Модульний контроль: Упродовж семестру студенти виконують два контрольних завдання: письмове реферування наукової статті, розділу монографії (**Т. 1-3, 30 балів**) та практичну роботу (**Т. 4-6, 70 балів**). Якщо за результатами модульно-рейтингового контролю студент/студентка отримують менше **51 балу**, то вони не будуть допущені до заліку. Такі студенти мають змогу скласти залік за талоном № 2, але для цього повинні виконати передбачене кафедрою завдання.

Завдання модульного контролю

Змістовий модуль 1. Публічна історія: суспільний та інтелектуальний контекст

Тема 1. Публічна історія: передумови виникнення та етапи розвитку. Історик та суспільство. Виникнення публічної історії в США: причини появи і популярності, основні ідеї, осередки. Етапи поширення в світі та особливості розвитку в різних країнах: Канада, Велика Британія, Німеччина, Польща, Росія та н..

Тема 2. Публічна та академічна історія: партнери чи конкуренти?

Публічна історія: наукова дисципліна, професія, рід занять? Публічна історія: проблема методології. Поняття “публіки”. Політичний вимір публічної історії.

Тема 3. Публічна історія в Україні. Історична політика чи публічна історія? Українські історики як репрезентанти публічної історії. Освітні програми та осередки публічної історії. Перспективи публічної історії в Україні.

Завдання на самостійну роботу:

Реферування (за вибором) наукової статті, розділу монографії (30 балів)

Орієнтовна схема реферування наукової публікації:

- повний бібліографічний опис публікації (подається на титульній сторінці);
- актуальність теми (обґрунтування Автора/Авторки);
- наявність мети і завдань публікації;
- методологічні підходи Автора/Авторки, обсяг залученої ним наукової літератури та джерел;
- глибина висвітлення основних завдань публікації, обґрунтованість авторських висновків (Ваша оцінка);
- інші Ваші міркування.

Змістовий модуль 2. Зміст і напрями публічної історії.

Тема 4. Історик і центри збереження культурної спадщини. Музеї та архіви як головні центри збереження спадщини минулого. Залучення громадськості до вивчення історії. Історик та організація виставок. Історичний туризм. Історичні реконструкції.

Тема 5. Публічний історик і політика. Історик та державна історична політика. Історик як політичний консультант. Участь істориків у громадських організаціях та проектах.

Тема 6. Історик і медіа. Історик і написання популярної історичної літератури. Професійний історик та історичний кінематограф. Історик на телебаченні. Історичні сайти та форуми. Історики і соціальні мережі.

Завдання на самостійну роботу:

Письмова практична робота на одну із запропонованих тем (форма довільна, 70 балів)

Теми практичної роботи

Історичний туризм: “місця пам’яті” Львова.

Історик як публічний інтелектуал.

Історик і професійна політика.

Історик як популяризатор історичних знань.

Історик на телебаченні.

Історик і художній кінематограф.

Історик на просторах інтернету.

Рекомендована література

Аккерман Ф. и др. Прикладная история, или Публичное измерение прошлого // Неприкосновенный запас. 2012. №3 (83).

Абрамов Р., Кожанов А. Концептуализация феномена Popular Science: модели взаимодействия науки, общества и медиа // Социология науки и технологий. 2015. № 2 (6). С. 45-59.

Исаев Е. Публичная история в России: научный и учебный контекст формирования нового междисциплинарного поля // Вестник Пермского университета. Серия “История”. 2016. №2 (33). С. 7-13.

Кравченко А. и др. Публичная история: между академическим исследованием и практикой // Неприкосновенный запас. 2017. №2.

Махов А. Между профессией и публикой: эволюция публичной истории в Америке // Вестник Балтийского федерального университета им. И. Канта. Серия: Гуманитарные и общественные науки. 2016. №2. С. 5-15.

Репина Л. Наука и общество: публичная история в контексте исторической культуры эпохи глобализации // Ученые записки Казанского университета. Серия “Гуманитарная наука”. 2015. №3. (157). С. 55-67.

Савельева И. Профессиональные историки в “публичной истории” // Новая и новейшая история. 2014. №3. С. 141-155.

Шевелева А. История: академическая, популярная, публичная // Артикульт. 2013. №3 (11).

De Groot J. Consuming History: Historians and Heritage in Contemporary Popular Culture. London – New-York: Routledge, 2009.

Liddington J. What Is Public History? Publics and Their Pasts, Meanings and Practices // Oral History. 2002. № 1 (30). P. 83-93.

Weible R. Defining Public History: Is It Possible? Is It Necessary? // Perspectives on History. 2008. March (<https://goo.gl/jXvn>)

Sayer F. Public History: A Practical Guide. London – New-York: Bloomsbury Publishing Plc, 2015.

Інформаційні ресурси

<http://public-history-weekly> (електронний журнал Міжнародної федерації з публічної історії)

www.historians.in.ua

www.lviv.center.org

www.istpravda.com.ua

likbez.org.ua

www.rupublichistory.ru

<http://ncph.org/cms/> (National Council on Public History)

<http://publichistorycommons.org/> (History@Work)